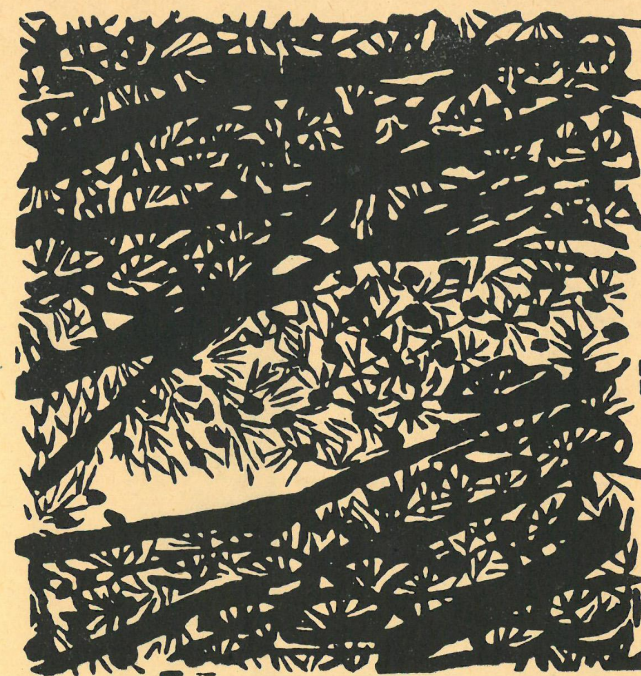

123/1961zach

shiko munakata

WYSTAWA
ZORGANIZOWANA
PRZY WSPÓŁPRACY
POLSKIEGO
KOMITETU
DO SPRAW
UNESCO

CENTRALNE BIURO
WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
W-wa, pl. M. Skłodowskiej 8
L. P. 4692

Z cyklu „Królestwo Kwiatów”, 1935

Z cyklu „Brama Demonów”, 1937

SZTUKA SHIKO MUNAKATA

Munakata ponad wszystko ceni sobie swobodę, żyje podobnie jak żyją dzieci. Działa zawsze bez wahania, woli kierować się instynktem, niż prawidłami artystycznymi. Do swych drzeworytów nigdy prawie nie robi szkiców przygotowawczych, rytuje bezpośrednio w drzewie. Kompozycje jego powstają zatem wyłącznie przez cięcie.

Nowocześni graficy wielką wagę przywiązują do kreski w drzeworycie, do klocka, w którym zamierzają pracować. Munakata nie troszczy się o te sprawy: ufa on swemu instynktowi i uzyskuje dużą precyzję niezależnie od stopnia gładkości powierzchni klocka czy też jego kształtu — czworokątnego lub jakiegokolwiek bądź innego.

W swej świeżości i prostocie tworzy Munakata stale coś nowego. Sposobem rytowania nawiązuje raczej do starego drzeworytu japońskiego.

W europejskim pojęciu drzeworyty japońskie wiążą się zawsze ze sztuką Ukiyoe. Ale drzeworyty Munakata nie przypominają Ukiyoe ani techniką, ani tematem. W historii japońskiego drzeworytu istnieją dwa wielkie nurty: Ukiyoe, który rozwijał się od XVII stulecia, oraz nurt drzeworytów buddyjskich, który osiągnął szczytowe punkty swego rozwoju w IX i między XV a XVI wiekiem. Munakata przejął wiele z tradycji buddyjskich drzeworytów. W jego dziełach stary drzeworyt japoński rozkwitł niespodzianie i na nowo.

Muneyoshi Yanagi

(Dyrektor Japońskiego Narodowego Muzeum Sztuki)

NOTA BIOGRAFICZNA

1903 — 5 września urodzony w Aomori (płd. Japonia), jako trzeci syn w rodzinie kowali.

1920 — Założenie wraz z przyjaciółmi „Seiko-kai” — grupy malarskiej i otwarcie corocznego jesiennego i wiosennego Salonu Sztuki.

1924 — Przenosi się do Tokio.

1925 — Obraz Munakata przyjęty przez Towarzystwo Hakujuitsu.

1928 — Początki działalności graficznej.

1930 — Pierwsza wystawa indywidualna w Galerii Kanda Bumbodo w Tokio. Żeni się.

1931 — Otrzymuje Nagrodę Towarzystwa Hakujuitsu, Wydanie książki z drzeworytami pt. „Seisa No Hanayome” (Oblubienica Konstelacji).

1932 — Otrzymuje Nagrodę Towarzystwa Kokuga.

1935 — Zostaje członkiem Towarzystwa Kokuga.

1936 — Nawiązuje przyjaźń z Muneyoshi Yanagi, założycielem Muzeum Narodowego oraz artystą-ceramikiem Kanjiro Kawai i Schoji Hamada.

1938 — Otrzymuje Nagrodę Specjalną na wystawie Królewskiej Akademii Sztuki.

1945 — Wydanie książki: Hankei. Wszystkie prawie dzieła drzeworytnicze zniszczone podczas bombardowania w dniu 25 maja.

Z cyklu „Kegon Sutra”, 1937

Z cyklu „Hannya Shingyo“, 1941

1952 — Zaprośzenie do zorganizowania wystawy w Salon de Mai w Paryżu. Wystawia po raz pierwszy swoje prace na Biennale w Sao Paulo. Otrzymuje Nagrodę na II Międzynarodowej Wystawie Drzeworytów w Lugano (Szwajcaria). Założenie Japońskiego Towarzystwa Drzeworytniczego. Wystawa indywidualna w Gallerie Willard w Nowym Jorku.

1953 — Wystąpienie z Towarzystwa Kokuga.

1955 — Otrzymuje Pierwszą Nagrodę za drzeworyty na III Biennale w Sao Paulo. Wystawa indywidualna w Gallerie-Toyoko w Tokio.

1956 — Bierze udział w Biennale w Wenecji. Otrzymuje Wielką Nagrodę.

1957 — Indywidualna Wystawa w Osaka, Fukuoka, Nogoya.

1958 — Wystawia swój największy drzeworyt „Góra i morze” na Narodowej Wystawie Sztuki w Tokio.

1959 — Styczeń. Odwiedza USA, otwarcie indywidualnej wystawy w Nowym Jorku. Czerwiec. Otwarcie Gallerii Munakata w Nowym Jorku. Listopad. Powrót do Japonii. Ekspozycja w Tokio dzieł przeznaczonych na wystawę, która ma odbyć tournée po stolicach Europy.

Z cyklu „Dziesięciu uczniów Buddy”, 1939

S P I S P R A C I:

1. Cykl: Królestwo Kwiatów, 1935, 115 × 68
 2. Cykl: Brama demonów, 1937
 3. Cykl: Kegon Sutra, 1937, 55 × 74
 4. Cykl: Kwanon Sutra, 1938, 126 × 55
 5. Cykl: Uto — Ptak Zaloby, 1938, 40 × 446
 6. Cykl: Dziesięciu uczniów Buddy, 1939, 195 × 70
 7. Cykl: Sen Karpia, 1940, 55 × 74
 8. Cykl: Książę Schotoku, 1940, 42 × 55
 9. Cykl: Hannya Shingyo 1941, 42 × 55
 10. Cykl: Na cześć ceramiki Schokei, 1945, 171 × 544
 11. Cykl: Psalm do Kwanona, 1949, 55 × 74
 12. Błogosławieństwa natury, 1949, 103 × 56
- Dar Gór
- Dar Morza
13. Cykl: Tanni Sutra, 1950, 129 × 303
 14. Cykl: Błękitny Książę, Czerwona Księżniczka, 1950,
166 × 59

WYSTAWA ZREALIZOWANA STARANIEM KOKUSAI BUNKA SHINKOKAI —

15. Cykl: Also sprach Zarathustra, 1951, 157 × 105
 16. I Ro Ha Phantasie, 1952, 190 × 322
 17. Cykl: Na cześć ceramiki Sayado, 1952, 103 × 47
 18. Cykl: Daizo Sutra, 1953, 163 × 126
 19. Cykl: Wędrowka w samotność, 1953, 140 × 493
 20. Malowidło ścienne: Zbieranie kwiatów, 1954, 196 × 200
 21. Cykl: Zielone pastwisko, czerwone kwiaty, 1955,
169 × 396
 22. Cykl: Dwanaście miesięcy poematu o herbacie, 1956
109 × 57
 23. Cykl: Błękitne niebo, 1956, 157 × 242
 24. Cykl: Pieśń Natury, 1956, 156 × 297
 25. Cykl: Zielone pole, 1956, 144 × 143
 26. Pies przemawiający do ptaka, 1957, 124 × 76
 27. Cykl: Poematy serca, 1957, 118 × 294
 28. Góra Takadate, 1958, 124 × 66
 29. Góra z wodospadem, 1958, 121 × 66
 30. Płatki śniegu padają, padają..., 1958, 124 × 48
 31. Wschód słońca w górach, 1958, 258 × 455
- Zachód słońca nad morzem

— JAPOŃSKIEGO KOMITETU WSPÓŁPRACY KULTURALNEJ Z ZAGRANICĄ

Z cyklu „Królestwo Kwiatów”, 1935

Projekt plakatu, opracowanie graficzne katalogu i projekt ekspozycji: Stanisław Zamecznik
Drukarnia im Rewolucji Październikowej w Warszawie, zam. 374 S-8. Cena 8 zł

